

การเรียนการสอนในสมัยก่อนนั้น ส่วนใหญ่ ครูอาจารย์ เป็นผู้ประสาวิชาความรู้ให้แก่เด็กวันวาน.....อย่างแท้จริง

กล่าวคือ ส่วนใหญ่ครูอาจารย์เป็นผู้สอนและให้คำอธิบาย นักเรียนไปตามตำรับตำราและตามความรู้ความสามารถที่ครู อาจารย์ผู้นั้นมีอยู่

นอกจากนั้น ครูอาจารย์ยังสอนวิธีการวิเคราะห์ ทั้งวิธี วิเคราะห์จากเหตุไปหาผลและวิธีวิเคราะห์จากผลไปหาเหตุอีกด้วย นักเรียนจึงได้เรียนรู้ในทุกๆ สิ่งจากครูอาจารย์เป็นส่วนใหญ่อีก โอกาสที่เด็กวันวาน...ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมีไม่มากนัก เพราะทางเดียวที่จะค้นคว้าหาความรู้ได้ คือ จากหนังสือในห้องสมุดของโรงเรียน

ซึ่งนอกจากมีตำรับตำราในห้องสมุดโรงเรียนให้ค้นคว้าน้อยแล้ว ที่มีอยู่ก็ยังไม่ค่อยทันสมัยอีกด้วย

ความรู้ที่ได้จากตำรับตำราในโรงเรียน จึงไม่ได้ช่วยเด็กวันวาน...มากนัก

จากสภาพแวดล้อมบังคับ ทำให้เด็กวันวาน...ต้องตั้งใจศึกษาหาความรู้จากครูอาจารย์เพียงแหล่งเดียวเท่านั้น

โดยเหตุที่ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีในปัจจุบัน ตลอดจนแนวคิด “การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง ” ทำให้การเรียนการสอนในปัจจุบันเปลี่ยนแปลงไป

เพราะแทนที่ครูอาจารย์จะสอน อธิบาย และวิเคราะห์ ปัญหาต่างๆ ตามตำราเรียน เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กวันนี้...ได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมากและค้นคว้ากับเพื่อนๆ มากยิ่งขึ้น

นอกจากตำรับตำราในห้องสมุดโรงเรียน ซึ่งมีมากขึ้นและมีความทันสมัยมากขึ้นแล้ว แหล่งเรียนรู้ที่สำคัญมากที่สุดในปัจจุบันก็คือ การค้นคว้าหาความรู้ทางอินเทอร์เน็ต

เพราะนอกจากสามารถศึกษาค้นคว้าได้ทุกเรื่องแล้วยังสามารถศึกษาค้นคว้าได้ตลอดเวลา คือสามารถค้นคว้าได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง ว่างั้นเถอะ

อยากรู้ในเรื่องใด เวลาใด ก็อาจเข้าไปศึกษาค้นคว้าได้อย่างง่ายดาย และรวดเร็วเป็นอย่างยิ่ง

และไม่ว่าจะอยู่ในส่วนไหนของประเทศไทย ก็สามารถใช้อินเทอร์เน็ตได้อย่างทั่วถึง ทั้งอินเทอร์เน็ตของโรงเรียนและตามอินเทอร์เน็ตคาเฟ่ทั่วไป

อย่างไรก็ตาม การค้นคว้าหาความรู้ของนักเรียนด้วยตนเอง ไม่ว่าจะจากตำราในห้องสมุดหรือจากอินเทอร์เน็ต ความรู้ที่ได้เป็นข้อมูลดิบ ซึ่งก่อนที่จะใช้ มีความจำเป็นต้องวิเคราะห์ก่อน แต่เนื่องจากเด็กวันนี้...ครูอาจารย์บางแห่งไม่ได้มีโอกาสอนวิธีการวิเคราะห์ให้นักเรียนแบบเด็กวันวาน.....

ทำให้เด็กวันนี้...หลายต่อหลายคนวิเคราะห์กันไม่ค่อยเป็น นอกจากนี้ สภาพสังคมในปัจจุบันก็เปลี่ยนแปลงไป พ่อแม่ผู้ปกครองมีภาระมากขึ้น ไม่ค่อยมีเวลาหรือไม่ค่อยใกล้ชิดกับเด็กวันนี้...เหมือนเด็กวันวาน...มากนัก

ทำให้ไม่อาจอธิบายถึงเหตุและผลให้เด็กวันนี้...ได้เข้าใจ เหตุการณ์หลายๆ อย่างนี้ ทำให้เด็กวันนี้...ส่วนใหญ่วิเคราะห์กันไม่ค่อยจะเป็น

“การเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง” นั้น ครูอาจารย์เป็นเพียงที่ปรึกษาหรือเป็นผู้ชี้แนะ นักเรียนต้องค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองและทำงานเป็นทีมมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น หากนักเรียนคิดว่าทราบแล้ว ไม่ต้องมาปรึกษาหรือขอคำแนะนำจากครูอาจารย์ก็ได้

กล่าวโดยสรุป ลองเห็นว่าเด็กวันวาน...มีระบบการคิด และวิเคราะห์ดีกว่าเด็กวันนี้....

เพราะเด็กวันวาน...ได้รับความรู้จากครูอาจารย์ที่ผ่านการคิดและวิเคราะห์มาอย่างดีแล้ว รวมทั้งครูอาจารย์ได้สอนวิธีคิดและวิธีวิเคราะห์ให้อยู่เสมอ

ทำให้เด็กวันวาน...รู้จักคิดและวิเคราะห์เป็น จะทำอะไรใดก็คิดวิเคราะห์อย่างรอบคอบ

พูดง่าย ๆ ก็คือ รู้จักคิดก่อนทำ

นี่ลองพูดถึงเด็กวันวาน...ส่วนใหญ่นะ

ส่วนเด็กวันนี้...ได้ความรู้จากแหล่งต่างๆ มากมาย ซึ่งความรู้เหล่านี้ บางอย่างอาจไม่มีการแสดงวิธีคิดและวิเคราะห์ให้เด็กวันนี้...ได้เห็นและเข้าใจอย่างละเอียด

ทำให้เด็กวันนี้...หลายต่อหลายคน นำความรู้เหล่านั้นมาใช้ในทันที โดยไม่ต้องคิดและวิเคราะห์ เรียกว่าทำก่อนคิดเป็นส่วนใหญ่

เด็กวันนี้...หลายต่อหลายคน จึงถูกชักจูงไปในทางที่ไม่ดีมากขึ้น สร้างปัญหาให้แก่ครูอาจารย์ พ่อแม่ และผู้ปกครองอยู่เสมอๆ

ลุงจึงใคร่ขอฝากให้เด็กวันนี้...ทุกคน รู้จักคิดและวิเคราะห์ในทุกๆ เรื่องก่อน ว่าสิ่งที่เราจะกระทำนั้น สมควรหรือไม่ หากทำไปแล้วจะเกิดผลดีผลเสียอย่างไร

หากผลจากการคิดและวิเคราะห์ออกมาว่า การกระทำนั้น จะไม่เป็นผลดีต่อตัวเอง ต่อพ่อแม่พี่น้อง ต่อครูอาจารย์ ต่อโรงเรียน ต่อสังคมและต่อประเทศ

ก็ควรจะหยุดความคิดในการกระทำเช่นนั้น พยายามคิดวิเคราะห์และหาหนทางให้ผลที่ออกมาดี

การคิดและวิเคราะห์นั้น ควรจะกระทำทุกเรื่อง ทำบ่อยๆ ทำเป็นประจำ และทำให้เป็นนิสัย

ไม่เป็นผลดีเฉพาะตัวของหนูเองหรอก แต่จะเป็นผลดีต่อทุกๆ คนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่พี่น้อง ครูอาจารย์ โรงเรียน สังคมและประเทศอันเป็นที่รักยิ่งของเราทุกๆ คน

อย่าลืมว่า ประเทศของเรานั้น ฝากอนาคตไว้แก่เด็กวันนี้...

ขอให้เด็กวันนี้...ทุกคน คิดและวิเคราะห์เป็น

ลุงรับรองว่า ประเทศไทยของเราต้องอยู่รอดและเจริญรุ่งเรืองอย่างแน่นอน

